

Bruksela, 14 marca 2024 r.
(OR. en)

7812/24

VISA 40
COMIX 145

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	14 marca 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 128 final
Dotyczy:	SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY dotyczące przekazania Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 128 final.

Załącznik: COM(2024) 128 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.3.2024 r.
COM(2024) 128 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące przekazania Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)

1. KONTEKST PRAWNY

W art. 51a kodeksu wizowego¹ powierzono Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych na okres pięciu lat od dnia 1 sierpnia 2019 r. w celu zmiany wysokości opłat wizowych. Dziewięć miesięcy przed końcem wspomnianego pięcioletniego okresu Komisja ma obowiązek sporządzenia sprawozdania dotyczącego przekazania uprawnień.

Ocena potrzeby przeglądu opłat wizowych

Zgodnie z art. 16 ust. 9 kodeksu wizowego Komisja jest zobowiązana do przeprowadzenia oceny potrzeby przeglądu opłat wizowych z uwzględnieniem obiektywnych kryteriów, takie jak inflacja w całej Unii oraz wynagrodzenia urzędników służby cywilnej państw członkowskich. Niniejsze sprawozdanie zawiera również tę ocenę. W stosownych przypadkach ocenie tej towarzyszy akt delegowany, zgodnie z art. 51a kodeksu wizowego, dotyczący dostosowania opłat wizowych.

Ponieważ Komisji powierzono zadanie przeprowadzania tej oceny co trzy lata, a wspomniany przepis zaczął obowiązywać po raz pierwszy w dniu 2 lutego 2020 r., ocenę przeprowadzono po raz pierwszy na podstawie danych z 2023 r.

Obecne opłaty i umowy o ułatwieniach wizowych

Obecnie opłata za złożenie wniosku o wydanie wizy krótkoterminowej wynosi 80 EUR² dla osób dorosłych (w wieku powyżej 12 lat) i 40 EUR dla osób w wieku od 6 do 12 lat. Młodsze osoby ubiegające się o wizę są zwolnione z opłaty wizowej. Ponadto ubieganie się o wizę można zlecić usługodawcom zewnętrznym, którzy mogą pobierać opłatę za taką usługę w wysokości maksymalnie połowy standardowej opłaty wizowej (obecnie 40 EUR).

Jeżeli Rada przyjmie decyzję wykonawczą na podstawie art. 25a ust. 5 lit. b) ze względu na niewystarczającą współpracę państwa trzeciego w zakresie readmisji, od osób ubiegających się o wizę w wieku 12 lat i starszych pobiera się opłatę wizową w wysokości 120 EUR lub 160 EUR.

Oprócz tego UE podpisała z kilkoma państwami trzecimi umowy o ułatwieniach wizowych, z których cztery nadal obowiązują:

- Armenia³: opłata wizowa została obniżona do 35 EUR dla osób dorosłych ubiegających się o wizę oraz zniesiona dla osób poniżej 12. roku życia.
- Azerbejdżan⁴: opłata wizowa została obniżona do 35 EUR dla osób dorosłych ubiegających się o wizę oraz zniesiona dla osób poniżej 12. roku życia.
- Białoruś⁵: opłata wizowa została obniżona do 35 EUR dla osób dorosłych

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy, Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/2020-02-02>.

² Od ostatniego przeglądu kodeksu wizowego w 2020 r. opłata ta wzrosła z 60 EUR.

³ ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2013/628/oj.

⁴ ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2014/242/oj.

⁵ ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2020/752/oj.

ubiegających się o wizę oraz zniesiona dla osób poniżej 12. roku życia. *(Opłatę częściowo zawieszono dla członków białoruskiego rządu lub członków oficjalnych delegacji)*⁶.

- Republika Zielonego Przylądka⁷: opłata wizowa została obniżona do 75 % opłaty standardowej dla obywateli państw, które nie zawarły umowy o ułatwieniach wizowych (tj. obecnie opłata wynosi 60 EUR), oraz zniesiono opłatę wizową dla osób poniżej 12. roku życia.

Wszelkie podwyższenia opłaty wizowej w drodze aktu delegowanego nie będą miały zastosowania do osób ubiegających się o wizę pochodzących z Armenii, Azerbejdżanu lub Białorusi, ponieważ w odpowiednich umowach o ułatwieniach wizowych określono opłaty wizowe, na które akt delegowany nie ma wpływu. Umowa o ułatwieniach wizowych z Republiką Zielonego Przylądka przewiduje jednak odsetek standardowej opłaty wizowej zamiast stałej kwoty, dlatego wysokość opłaty uległaby zmianie dla obywateli Republiki Zielonego Przylądka.

Inne umowy o ułatwieniach wizowych podpisano z Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Gruzją, Mołdawią, Czarnogórą, Macedonią Północną, Serbią i Ukrainą. Państwa te przeniesiono jednak do załącznika II do rozporządzenia wizowego (UE) 2018/1806⁸, dlatego ich obywatele nie muszą już ubiegać się o wizę, w związku z czym wspomniane umowy o ułatwieniach wizowych w dużej mierze nie mają już zastosowania w praktyce⁹.

Umowa o ułatwieniach wizowych podpisana z Federacją Rosyjską została zawieszona w następstwie rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie¹⁰.

2. OBLICZANIE ZMIENIONEJ OPŁATY WIZOWEJ

Zgodnie z art. 16 ust. 9 kodeksu wizowego Komisja Europejska co trzy lata ocenia opłaty wizowe, uwzględniając obiektywne kryteria, takie jak inflacja w całej Unii oraz wynagrodzenia urzędników służby cywilnej państw członkowskich.

Mechanizm przeglądu opłat ma na celu uwzględnienie wzrostu kosztów ponoszonych przez państwa członkowskie w związku z rozpatrywaniem wniosków wizowych na całym świecie. Oprócz wydatków na personel głównymi składnikami kosztów są nieruchomości, sprzęt i usługi, zwłaszcza w dziedzinie IT. Wzrost kosztów związanych z personelem jest odzwierciedlony w wynagrodzeniach krajowych urzędników służby cywilnej, a wzrost pozostałych składników kosztów ma odzwierciedlać inflacja w całej Unii.

⁶ ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1940/oj>.

⁷ ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2013/521/2021-10-19.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymienające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/2023-05-15>.

⁹ W przypadku gdy obywatele tych państw muszą jednak ubiegać się o wizę krótkoterminową, na przykład dlatego, że mają paszporty niebiometryczne, które nie kwalifikują się do ruchu bezwizowego, wówczas nadal obowiązują umowy o ułatwieniach wizowych. Dla dorosłych osób ubiegających się o wizę umowy te przewidują opłatę wizową w wysokości 35 EUR, na którą podwyższenie opłaty wizowej nie miałyby wpływu.

¹⁰ ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/1500/oj>.

Chociaż Komisja mogłaby stosować dodatkowe wskaźniki przy obliczaniu zmiany opłat, wariant ten odrzucono na wczesnym etapie. Rozważano na przykład, czy w obliczeniach powinno się uwzględnić składnik w postaci inflacji dla konkretnej lokalizacji, ponieważ większość wniosków wizowych jest rozpatrywana poza Unią Europejską. W związku z tym na koszty ponoszone przez państwa członkowskie wpływa nie tylko inflacja w UE, lecz w różny sposób także inflacja w poszczególnych lokalizacjach, gdzie znajdują się konsulaty państw członkowskich. Uwzględnienie składnika w postaci inflacji dla konkretnej lokalizacji wymagałoby jednak uzyskania danych dotyczących setek miast na całym świecie i pojawiłaby się kwestia ustalenia odpowiedniej wagi dla określonych lokalizacji. Ponieważ państwa członkowskie mają sieci konsularne o bardzo różnej wielkości i różnym zasięgu geograficznym, spowodowałoby to również potencjalne dysproporcje w traktowaniu państw członkowskich.

W związku z tym Komisja postanowiła ograniczyć obliczenia do dwóch wskaźników konkretnie wymienionych w kodeksie wizowym, a mianowicie do inflacji w całej Unii oraz do średniej ważonej wynagrodzeń urzędników służby cywilnej państw członkowskich.

2.1. Inflacja

Zgodnie z kodeksem wizowym stosuje się stopę inflacji w całej Unii publikowaną przez Eurostat, tj. zharmonizowany indeks cen konsumpcyjnych (HICP)¹¹. Roczny wskaźnik inflacji oblicza się w następujący sposób:

$$\text{Stopa inflacji} = \frac{(\text{indeks rok } N + 1) - (\text{indeks rok } N)}{\text{indeks rok } N}$$

Na podstawie powyższych obliczeń można obliczyć następujące dane:

	2020–2021	2021–2022	2022–2023
Czerwiec rok N	106,31	108,65	119,03
Czerwiec rok N+1	108,65	119,03	126,69
Roczny wskaźnik inflacji	2,2 %	9,6 %	6,4 %

2.2. Wskaźnik siły nabywczej urzędników służby cywilnej państw członkowskich

Średnią ważoną siły nabywczej wynagrodzeń urzędników służby cywilnej państw członkowskich obliczono poprzez (szczegółowe obliczenia w załączniku):

- a) pomnożenie zmian realnego wynagrodzenia netto w każdym państwie członkowskim między rokiem N a rokiem N+1 (=zmiana siły nabywczej) przez wagę każdego państwa członkowskiego w całkowitym PKB UE. Jako współczynnik ważenia stosuje się PKB wyrażony parytetami siły nabywczej jako udział w całkowitym PKB UE. Co roku w październiku Eurostat publikuje wskaźnik realnego wynagrodzenia netto dla poszczególnych państw

¹¹ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/product/view/PRC_HICP_MIDX.

członkowskich oraz odpowiadające mu wagi PKB. Dane te obejmują poprzedni rok do lipca¹²;

- b) całkowity wskaźnik wynagrodzeń w całej UE oblicza się jako sumę ważonego na podstawie PKB wskaźnika każdego państwa członkowskiego.

2.3. Wskaźnik dostosowania opłaty wizowej

Dla każdego okresu rocznego obliczono ogólny **wskaźnik** odzwierciedlający zmiany tych dwóch czynników. Wskaźnik ten oblicza się w taki sam sposób jak roczną aktualizację wynagrodzeń urzędników służby cywilnej UE, która łączy wskaźnik inflacji ze wskaźnikiem zmiany siły nabywczej krajowych urzędników służby cywilnej¹³:

$$\text{Wskaźnik dostosowania opłaty wizowych} = \frac{(100 + \text{stopa inflacji}) * (100 + \text{wskaźnik siły nabywczej})}{100} - 100$$

Na tej podstawie można obliczyć następujące dostosowanie opłaty wizowej:

	Stopa inflacji	Wskaźnik siły nabywczej wynagrodzeń	Wskaźnik dostosowania opłaty wizowej	Dostosowana opłata wizowa (EUR)
Rok początkowy				80,00
2020–2021	2,2 %	0,2 %	2,4 %	81,92
2021–2022	9,6 %	-4,6 %	4,6 %	85,69
2022–2023	6,4 %	-1,7 %	4,6 %	89,63

(Opłaty w EUR)	Obniżona opłata wizowa dla dzieci	Opłata wizowa w ramach umowy o ułatwieniach wizowych dla obywateli Republiki Zielonego Przylądka	Podwyższona opłata wizowa ze względu na decyzję wykonawczą Rady (1)	Podwyższona opłata wizowa ze względu na decyzję wykonawczą Rady (2)
Rok początkowy	40,00	60,00	120,00	160,00
2020–2021	40,96	61,44	122,88	163,84
2021–2022	42,84	64,26	128,53	171,38
2022–2023	44,81	67,22	134,44	179,26

¹² Sprawozdania Eurostatu na temat rocznych aktualizacji wynagrodzeń i emerytur urzędników UE za lata 2021, 2022 i 2023 są dostępne pod adresem <https://ec.europa.eu/eurostat/web/civil-servants-remuneration/publications>. Baza danych jest dostępna w Eurobase pod adresem https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/prc_rem_cs/default/table.

¹³ Zob. podręcznik metodyczny Eurostatu, dokument Doc A6465/14/26 rev4, w szczególności opisany przykład obliczeń w dodatku 2, https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/prc_rem_esms_an3.7z.

Rokiem „początkowym” określono rok 2020, ponieważ jest to rok, w którym zaczął obowiązywać obecny mechanizm przeglądu opłaty wizowej.

3. OCENA I WPLYW

Obliczenie zmiany opłaty skutkuje podwyższeniem opłaty z 80 EUR do 90 EUR dla osób dorosłych, z 40 EUR do 45 EUR dla dzieci oraz ze 120 EUR do 135 EUR lub ze 160 EUR do 180 EUR w przypadku, gdy Rada przyjęła decyzję wykonawczą na podstawie art. 25a ust. 5 lit. b) w związku z niewystarczającą współpracą w zakresie readmisji. Zgodnie z odpowiednią umową o ułatwieniach wizowych opłata dla obywateli Republiki Zielonego Przylądka wzrosłaby z 60 EUR do 67,50 EUR. Maksymalna opłata za usługę pobierana przez usługodawców zewnętrznych wzrosłaby z 40 EUR do 45 EUR. Odpowiada to ogólnemu wzrostowi opłat o 12,5 % w ciągu trzech lat.

Na podstawie wewnętrznych obliczeń wzrost opłat wizowych o 12,5 % doprowadziłby do prognozowanego dodatkowego dochodu w wysokości około 71 mln EUR dla wszystkich państw członkowskich¹⁴.

Komisja rozważyła, czy należy przyjąć akt delegowany zmieniający opłaty wizowe, analizując opłaty pobierane za usługi wizowe przez jurysdykcje spoza UE. W porównaniu z większością innych dużych państw docelowych koszt wizy Schengen jest nadal stosunkowo niski. Na przykład Stany Zjednoczone niedawno podniosły opłaty wizowe z 160 USD do 185 USD, co stanowi wzrost opłaty wizowej o 15 %¹⁵.

Państwo	Opłata w walucie krajowej	Przybliżone opłaty w EUR
Stany Zjednoczone	185 (USD)	172
Zjednoczone Królestwo	115–771(GBP), w zależności od okresu ważności	135-900
Kanada	100+85 (CAD), opłata biometryczna	130
Australia	190 (AUD)	117
Nowa Zelandia	211 (NZD), bez opłaty turystycznej	120
Japonia	3 000 (JPY) za pojedynczy wjazd 6 000 (JPY) za wielokrotny wjazd	19 38

Biorąc pod uwagę sytuację inflacyjną w ostatnich latach oraz wzrost kosztów, który państwa członkowskie musiały wchłonąć, Komisja uważa, że obliczone podwyżki opłat powinny zostać przeniesione na osoby ubiegające się o wizę. W związku z tym Komisja przyjęła akt delegowany równolegle z niniejszym sprawozdaniem, aby wprowadzić w życie nowe opłaty wizowe.

Wzrost opłaty wizowej o 12,5 % doprowadzi do przewidywanego wzrostu dochodów z wiz dla państw członkowskich o prawie 12,5 %.

¹⁴ Stanowi to wzrost o około 12,3 %. Wynika to z faktu, że podwyżka opłaty wizowej nie wpłynie na opłatę wizową dla wnioskodawców objętych umowami o ułatwieniach wizowych z Armenią, Azerbejdżanem i Białorusią. Ponadto niektóre osoby ubiegające się o wizę pozostaną zwolnione z opłaty wizowej.

¹⁵ Od 17 czerwca 2023 r. <https://travel.state.gov/content/travel/en/News/visas-news/niv-fee-increases-to-take-effect-june-17-2023.html>.

Zgodnie z motywem 7 rozporządzenia (UE) 2019/1155¹⁶ ten dodatkowy dochód powinien zostać wykorzystany do udostępnienia wystarczających zasobów, w tym liczby pracowników, do celów rozpatrywania wniosków wizowych z zachowaniem 15-dniowego terminu określonego w art. 23 kodeksu wizowego oraz przeprowadzania procedury przyspieszonej przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE dla członków rodzin obywateli UE¹⁷. Dodatkowy dochód należy również wykorzystać do zapewnienia, aby można było umówić się na spotkanie w celu złożenia wniosku wizowego w terminie dwóch tygodni, zgodnie z wymogami art. 9 kodeksu wizowego.

W wielu państwach trzecich trudno jest umówić się na spotkanie w celu złożenia wniosku o wizę Schengen, ponieważ osoby ubiegające się o wizę często mogą rezerwować jedynie spotkania w terminie przekraczającym dwutygodniowy termin przewidziany w kodeksie wizowym¹⁸. Może to również uniemożliwić członkom rodzin obywateli UE skorzystanie z procedury przyspieszonej przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE. Obecna sytuacja ma negatywny wpływ na wizerunek UE za granicą oraz na jej stosunki z niektórymi partnerami, w związku z czym należy się nią zająć.

Rozważono skutki gospodarcze zmiany opłaty wizowej, ponieważ obywatele, którym przyznano wizę i którzy podróżują do strefy Schengen w jakimkolwiek celu, wnosząc kapitał ekonomiczny, przyczyniając się do rozwoju lokalnych gospodarek. Stwierdza się, że minimalny wzrost o 12,5 % lub 10 EUR prawdopodobnie nie odstraszy osób ubiegających się o wizę, biorąc pod uwagę stosunkowo wyższe koszty podróży do strefy Schengen lub zakwaterowania podczas podróży. Taki sam wniosek wyciągnięto w 2018 r., przed ostatnim wzrostem opłat wizowych¹⁹. W związku z tym nie przewiduje się żadnych negatywnych skutków gospodarczych, a Komisja nie spodziewa się znaczącego wpływu na liczbę osób ubiegających się o wizę, w szczególności do celów turystycznych lub biznesowych.

4. SPRAWOZDANIE W SPRAWIE PRZEKAZANIA UPRAWNIEŃ

Uprawnienia przekazano Komisji w 2019 r., dlatego po raz pierwszy Komisja z nich korzysta i przyjmuje akt delegowany w sprawie zmiany opłat wizowych. Komisja mogła bez problemu wykonywać przekazane uprawnienia zgodnie z intencją współprawodawców, ograniczając się do obiektywnych wskaźników wyraźnie wymienionych w kodeksie wizowym (inflacja w całej Unii i średnia ważona wynagrodzeń urzędników służby cywilnej państw członkowskich). Niezbędne dane zostały udostępnione przez Eurostat w odpowiednim czasie i pozwoliły Komisji ocenić

¹⁶ ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1155/oj>.

¹⁷ Art. 5 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/2011-06-16>): „Państwa członkowskie przyznają takim osobom wszelkie ułatwienia w uzyskaniu niezbędnych wiz. Wizy takie są wydawane nieodpłatnie, tak szybko jak to jest możliwe, oraz na podstawie procedury przyspieszonej”.

¹⁸ Art. 9 ust. 2 kodeksu wizowego: „Osoba ubiegająca się o wizę może być zobowiązana do umówienia się na spotkanie w celu złożenia wniosku. Spotkanie odbywa się z reguły przed upływem okresu dwóch tygodni od daty, w której zażądano spotkania”.

¹⁹ Zob. pkt 8.1 oceny skutków:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A52018SC0077>.

stosowność zmiany opłaty wizowej. Komisja skorzystała z przekazanych uprawnień w celu ustalenia nowych opłat wizowych zgodnie z wynikami obliczeń.

Komisja nie widzi przeszkód, aby automatycznie przedłużyć okres przekazania uprawnień, jak przewidziano w art. 51a ust. 2 kodeksu wizowego, co oznaczałoby, że Komisja ponownie oceni potrzebę przeglądu wysokości opłat wizowych w 2026/2027 r.

5. WNIOSEK

W oparciu o wyżej opisaną metodykę i ocenę Komisja wraz z niniejszym sprawozdaniem przyjmuje akt delegowany, który podwyższa opłaty wizowe o 12,5 %, co oznacza, że osoby dorosłe będą odtąd uiszczać opłatę w wysokości 90 EUR.

Korzystając z okazji, Komisja pragnie również przypomnieć państwom członkowskim o motywie 7 rozporządzenia (UE) 2019/1155, a także o art. 9 zmienionego kodeksu wizowego, i wzywa państwa członkowskie do wykorzystania nowo wygenerowanych dochodów do zwiększenia zasobów – w tym liczby pracowników – w celu zwiększenia zdolności w zakresie rozpatrywania wniosków wizowych w konsulatach i skrócenia czasu oczekiwania osób ubiegających się o wizę, co powinno przyczynić się do wyeliminowania przypadków nieprzestrzegania terminów określonych w kodeksie wizowym oraz niestosowania procedury przyspieszonej przewidzianej dla członków rodzin obywateli UE na mocy dyrektywy 2004/38/WE.

Niniejsze sprawozdanie spełnia również wymóg sprawozdawczy określony w art. 51a ust. 2 kodeksu wizowego. Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o zapoznanie się z niniejszym sprawozdaniem.

Załącznik – Obliczanie wskaźnika (siły nabywczej) wynagrodzeń

2020–21

Państwo członkowskie	Wskaźnik realnego wynagrodzenia netto	Waga PKB w PPS (UE-27=100)	Wpływ całkowity
BE	-2,3 %	3,0 %	-0,1 %
BG	10,4 %	0,8 %	0,1 %
CZ	6,2 %	2,2 %	0,1 %
DK	-0,4 %	1,8 %	0,0 %
DE	0,1 %	22,6 %	0,0 %
EE	12,5 %	0,3 %	0,0 %
IE	0,3 %	2,4 %	0,0 %
EL	-0,6 %	1,5 %	0,0 %
ES	-0,5 %	9,1 %	0,0 %
FR	-0,8 %	15,7 %	-0,1 %
HR	2,3 %	0,6 %	0,0 %
IT	-1,3 %	12,5 %	-0,2 %
CY	-0,7 %	0,2 %	0,0 %
LV	0,8 %	0,3 %	0,0 %
LT	0,7 %	0,5 %	0,0 %
LU	-3,3 %	0,4 %	0,0 %
HU	1,7 %	1,6 %	0,0 %
MT	5,0 %	0,1 %	0,0 %
NL	0,2 %	5,2 %	0,0 %
AT	-0,9 %	2,5 %	0,0 %
PL	3,8 %	6,5 %	0,2 %
PT	1,2 %	1,8 %	0,0 %
RO	-1,9 %	3,1 %	-0,1 %
SI	-1,1 %	0,4 %	0,0 %
SK	6,2 %	0,9 %	0,1 %
FI	0,6 %	1,4 %	0,0 %
SE	0,0 %	2,8 %	0,0 %

Wskaźnik całkowity w latach 2020–21: 0,2 %

Państwo członkowskie	Wskaźnik realnego wynagrodzenia netto	Waga PKB w PPS (UE-27=100)	Wpływ całościowy
BE	-3,3 %	3,2 %	-0,1 %
BG	-9,6 %	0,8 %	-0,1 %
CZ	-11,3 %	2,2 %	-0,2 %
DK	-6,6 %	1,7 %	-0,1 %
DE	-5,5 %	22,2 %	-1,2 %
EE	-18,4 %	0,3 %	-0,1 %
IE	-0,9 %	2,5 %	0,0 %
EL	-10,4 %	1,5 %	-0,2 %
ES	-8,1 %	8,9 %	-0,7 %
FR	0,2 %	15,8 %	0,0 %
HR	-8,1 %	0,6 %	0,0 %
IT	1,0 %	12,6 %	0,1 %
CY	-5,9 %	0,2 %	0,0 %
LV	-9,8 %	0,3 %	0,0 %
LT	-10,7 %	0,6 %	-0,1 %
LU	-5,3 %	0,4 %	0,0 %
HU	-9,5 %	1,6 %	-0,2 %
MT	-3,3 %	0,1 %	0,0 %
NL	-4,3 %	5,2 %	-0,2 %
AT	-5,9 %	2,4 %	-0,1 %
PL	-10,9 %	6,6 %	-0,7 %
PT	-6,1 %	1,7 %	-0,1 %
RO	-8,1 %	3,1 %	-0,3 %
SI	-7,4 %	0,4 %	0,0 %
SK	-6,5 %	0,8 %	-0,1 %
FI	-5,5 %	1,4 %	-0,1 %
SE	-4,3 %	2,9 %	-0,1 %

Wskaźnik całkowity w latach 2021–22: -4,6 %

Państwo członkowskie	Wskaźnik realnego wynagrodzenia netto	Waga PKB w PPS (UE-27=100)	Wpływ całościowy
BE	6,1 %	3,1 %	0,0 %
BG	0,1 %	0,9 %	0,0 %
CZ	-8,5 %	2,2 %	-0,2 %
DK	-0,1 %	1,8 %	0,0 %
DE	-3,0 %	21,9 %	-0,7 %
EE	-2,6 %	0,3 %	0,0 %
IE	2,8 %	2,7 %	0,1 %
EL	-1,3 %	1,6 %	0,0 %
ES	2,2 %	9,1 %	0,2 %
FR	-2,0 %	15,5 %	-0,3 %
HR	4,2 %	0,6 %	0,0 %
IT	-5,3 %	12,8 %	-0,7 %
CY	4,1 %	0,2 %	0,0 %
LV	11,5 %	0,3 %	0,0 %
LT	-4,6 %	0,6 %	0,0 %
LU	2,9 %	0,4 %	0,0 %
HU	-8,7 %	1,7 %	-0,1 %
MT	-2,4 %	0,1 %	0,0 %
NL	0,2 %	5,2 %	0,0 %
AT	0,5 %	2,5 %	0,0 %
PL	-1,4 %	6,7 %	-0,1 %
PT	2,2 %	1,8 %	0,0 %
RO	-0,6 %	3,3 %	0,0 %
SI	3,4 %	0,4 %	0,0 %
SK	0,0 %	0,8 %	0,0 %
FI	-0,9 %	1,4 %	0,0 %
SE	-4,6 %	2,8 %	-0,1 %

Wskaźnik całkowity w latach 2022–23: -1,7 %